

Το μαγικό αηδόνι

Μια φορά κι έναν καιρό ήταν ένα αηδόνι που ζούσε σε μια μικρή φωλιά έξω από ένα μεγάλο παλάτι ενός τσανού αυτοκράτορα.

Ήταν ένα μικρό αηδονάκι που κελαηδούσε υπέροχα! Τα φτερά του ήταν μαγικά! Όταν τραγουδούσε έκανε όλον τον κόσμο χαρούμενο. Είχε δυο μεγάλα γαλάζια μάτια που χωρούσαν όλες τις θάλασσες ...του κόσμου!

Μια μέρα ξεκίνησε να βρει ένα άλλο παλάτι, καθώς σκέφτηκε: «μια ζωή ζω εδώ γύρω, ασ πάω και κάπου αλλού». Ξεκίνησε, λοιπόν, πετώντας με τα μαγικά του φτερά πάνω από πόλεις και χωριά, βουνά και θάλασσες, απολαμβάνοντας τη διαδρομή του... Οι άνθρωποι που το έβλεπαν, χαίρονταν και θέλησαν να το ακολουθήσουν χοροπηδώντας, συντροφεύοντας έτσι το ταξίδι του... Πετούσε, πετούσε, πετούσε με τα μαγικά φτερά του κι όλοι τον ακολουθούσαν...

Μέχρι που έφτασε σ' ένα παλάτι που ζούσε η βασίλισσα της Φωτιάς με τον γιο της. Η βασίλισσα είχε μακριά, μαύρα, σγουρά μαλλιά, φορούσε κατακόκκινα παπούτσια κι ένα μακρύ κόκκινο φόρεμα με μαύρες καρδιές! Ήταν πάρα πολύ όμορφη! Το κεφάλι της στόλιζε το υπέροχο στέμμα της φτιαγμένο από μολυβένιες χάντρες που στη μέση ήταν κολλημένο ένα μαγικό ρεβίθι με μια μοναδική ιδιότητα: «όταν κάποιος μιλούσε ή σκεφτόταν άσχημα γι' αυτήν, αμέσως αυτός γινόταν καρβέλι». Φανταστείτε! Το παλάτι ήταν γεμάτο καρβέλια...

Ο γιος της, ο Έρικ, ήταν φίλος με τα πουλιά της γης, αλλά, κυρίως, αγαπούσε τα αηδόνια! Ήταν πανέμορφος, καλόκαρδος, αλλά ο δύστυχος δεν μπορούσε να περπατήσει! Είχε, όμως, ένα τρομερό μυστικό: «Κάθε σούρουπο μεταμορφωνόταν σε αγριόκυκνο!»

Όταν έφτασε το αηδόνι με τη χαρούμενη παρέα του στο παλάτι, η βασίλισσα ανησύχησε και βγήκε στο παράθυρο να δει τι συμβαίνει! Εκεί βρήκε το αηδόνι!

-Ποιος είσαι, εσύ; Από πού έρχεσαι;

-Πώς είστε εσείς εδώ; ρώτησε το αηδόνι.

- Καλά, καλό μου αηδόνι, αλλά έχω έναν μοναχογιό που δεν μπορεί να περπατήσει! Είμαι πολύ λυπημένη!

Το αηδόνι, τότε, άρχισε να κουνά σιγά-σιγά τα φτερά του. Τότε όλοι με μιας μιμήθηκαν τις κινήσεις του. Ο Έρικ βλέποντάς τους προσπάθησε να κουνήσει το σώμα του με πολλή χαρά! Η βασίλισσα ενθουσιάστηκε!

- Θα μείνεις εδώ μαζί μας! είπε η βασίλισσα στο αηδονάκι. Θα σου φτιάξω μια ζεστή φωλιά από σπιρτόκουτα στο μεγάλο έλατο της αυλής! Δέχτηκε το αηδόνι και χάρηκε που απέκτησε έναν καινούριο φίλο...

Ο καιρός κυλούσε...Όλοι ήταν χαρούμενοι! Κάθε σούρουπο, το αηδόνι κι ένα κατακίτρινο παπάκι παρατηρούσαν κρυφά στο σκοτάδι τη μεταμόρφωση του Έρικ σε αγριόκυκνο. Στην άκρη του κτήματος, σε μια καλύβα ζούσε ένας χοιροβοσκός με την

κόρη του. Ήταν καλός άνθρωπος, αλλά λίγο νευρικός! Της φώναζε συχνά κι όλο την έψαχνε, όταν αυτή τριγύριζε στον κήπο του παλατιού και παρατηρούσε τον Έρικ να γίνεται αγριόκυκνος! Μια μέρα, καθώς την αναζητούσε, φανερώθηκε μπροστά του μια νεράιδα! Του έδωσε ένα φιλί και τότε, αυτός κοιμήθηκε, αφήνοντάς τους ήσυχους!

Με όλον αυτόν τον χαμό η βασίλισσα του παλατιού ξύπνησε και φώναξε: «Ποιος μου χαλάει τον ύπνο;» Βγαίνει και τι να δει! Ένα παπάκι τίναζε τα φτερά του στη λιμνούλα, μια βοσκοπούλα κρυμμένη πίσω από τους θάμνους κοιτούσε ταραγμένη το περίεργο συμβάν και το αηδόνι απ' το μεγάλο έλατο παρατηρούσε σιωπηλό κι εκείνο τον Έρικ...

-Χριστέ μου, τι γίνεται εδώ; αναρωτήθηκε η βασίλισσα. Εκείνη την ώρα εμφανίστηκε ένας μολυβένιος στρατιώτης, φρουρός της βασίλισσας και της εξήγησε: «Βασίλισσά μου, πρέπει να μάθεις κάτι που δεν ξέρεις! Κάθε σούρουπο, ο γιος σου, ο Έρικ, μεταμορφώνεται σε αγριόκυκνο και πετάει ψηλά στον ορίζοντα! Μην αναρωτιέσαι, λοιπόν, γιατί όλα εδώ μέσα είναι μαγικά!» Εκείνη τη στιγμή πλησίασε και το αηδόνι.

-Βοήθησέ με, γλυκό μου αηδόνι, πρέπει να σώσω τον γιο μου από τα μάγια !

-Βασίλισσά σου, υπάρχει η βασιλοπούλα του Χιονιού που θα λύσει τα μάγια!

-Πήγαινε, αμέσως, να τη βρεις και παρακάλεσέ την να βοηθήσει τον γιο μου.

-Θα του φορέσει ρούχα καμωμένα από τα μαλλιά μιας γοργόνας που ζει στην άκρη του ωκεανού, αλλά ο γιος σου πρέπει να φύγει αμέσως από το παλάτι! Εσύ είσαι η βασίλισσα της Φωτιάς, εκείνος θα αγαπήσει τη βασιλοπούλα του Χιονιού! Η φωτιά θα λιώσει το χιόνι και τα μάγια θα λυθούν!

Η βασίλισσα το σκέφτηκε πολύ! Την άλλη μέρα, όταν ο Έρικ έγινε πάλι αγριόκυκνος, τον ακολούθησε το αηδόνι κι όλο το χοροπηδηχτό πλήθος... Έφτασαν σε ένα άλλο παλάτι που ζούσε η μικρή Τοσοδούλα. Το αηδόνι της εξήγησε τι πρέπει να κάνει... Αυτή συμφώνησε !

-Θα το κάνω! Ξέρω και πού μένει η γοργόνα!

Έφυγε η Τοσοδούλα... Στον δρόμο της συνάντησε ένα κοριτσάκι που πουλούσε σπίρτα και ζούσε με τον μπαλωματή πατέρα της. Τη ρώτησε για τη γοργόνα και της έδωσε οδηγίες για το πώς θα τη βρει.

-Θα πας ,θα πας, θα πας... Θα φτάσεις στον μεγάλο ωκεανό. Εκεί βρίσκεται το μικρό, γκριζο σπίτι του καπνοδοχοκαθαριστή. Στην άκρη της θάλασσας, λοιπόν, τα βράδια βγαίνει μια γοργόνα και χτενίζει τα μαλλιά της. Θα μαζέψεις όλες τις τρίχες της και θα τις φέρεις στο παλάτι .

Έτσι κι έκανε... Πήρε τις τρίχες, πήγε στον μπαλωματή, που με τα μαγικά του χέρια έφτιαξε μια πολύ όμορφη φορεσιά για τον Έρικ. Τρέχοντας με τη φορεσιά στα χέρια της, βρήκε τον Έρικ, του φόρεσε τα ρούχα κι όλα έγιναν όπως τα ήθελε! Ο Έρικ στάθηκε στα πόδια του, χαρούμενος και γελαστός, αγκάλιασε τη βασιλοπούλα του

Χιονιού, τη βασιλοπούλα της καρδιάς του και διέταξε να γίνει ένα μεγάλο γλέντι με όλους τους φίλους και τους γνωστούς στο παλάτι! Όλοι ήταν χαρούμενοι!

Το αηδόني πετούσε από πάνω τους και τους χάριζε το τραγούδι του! Όλοι ακολούθησαν το πέταγμα του και τη μελωδία του.

Ακόμα κι εμείς! Όλα τελείωσαν με μαγικό τρόπο!

Κι έζησαν αυτοί καλά κι εμείς καλύτερα!!

Η συγγραφική ομάδα της Δ΄τάξης

1^ο Δημοτικό Σχολείο Λουτρακίου «Ελευθέριος Κ. Βενιζέλος»

2/4/2024

Παγκόσμια Ημέρα Παιδικού βιβλίου